

UNIwersytet Warszawski
Wydział Nauk Ekonomicznych

Regionalne ugrupowania integracyjne

Mikroekonomiczne aspekty integracji gospodarczej.
Analiza na modelu MSMD

Katarzyna Śledziwska

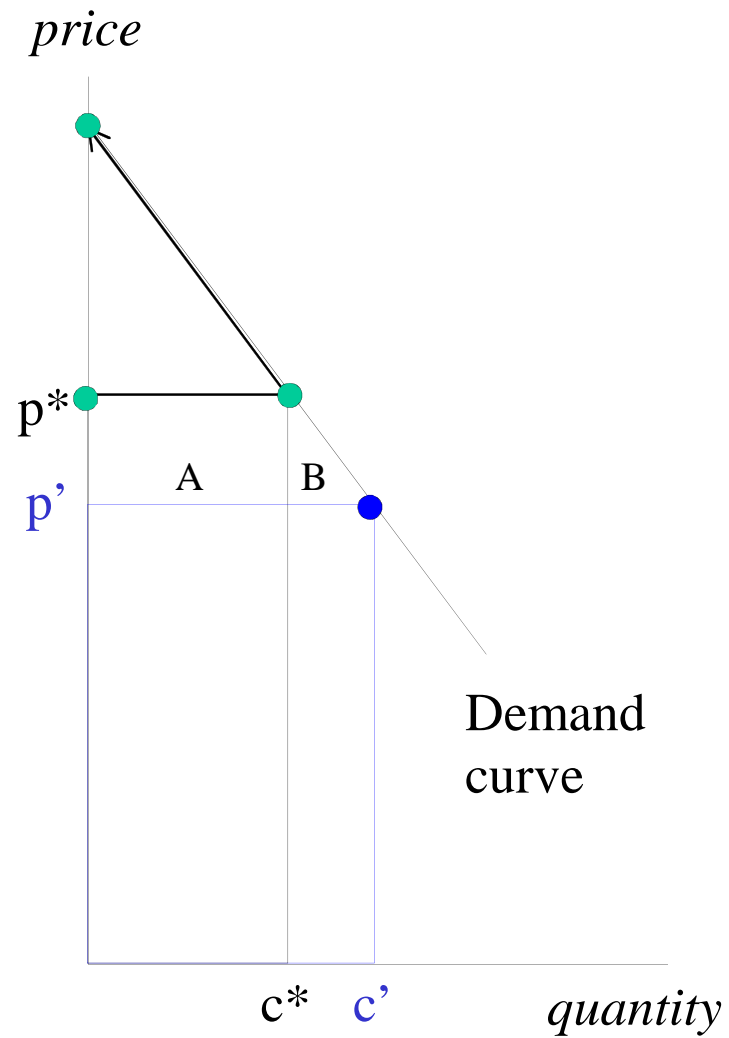
k.sledziwska@uw.edu.pl

www.wne.uw.edu.pl/~sledziwska

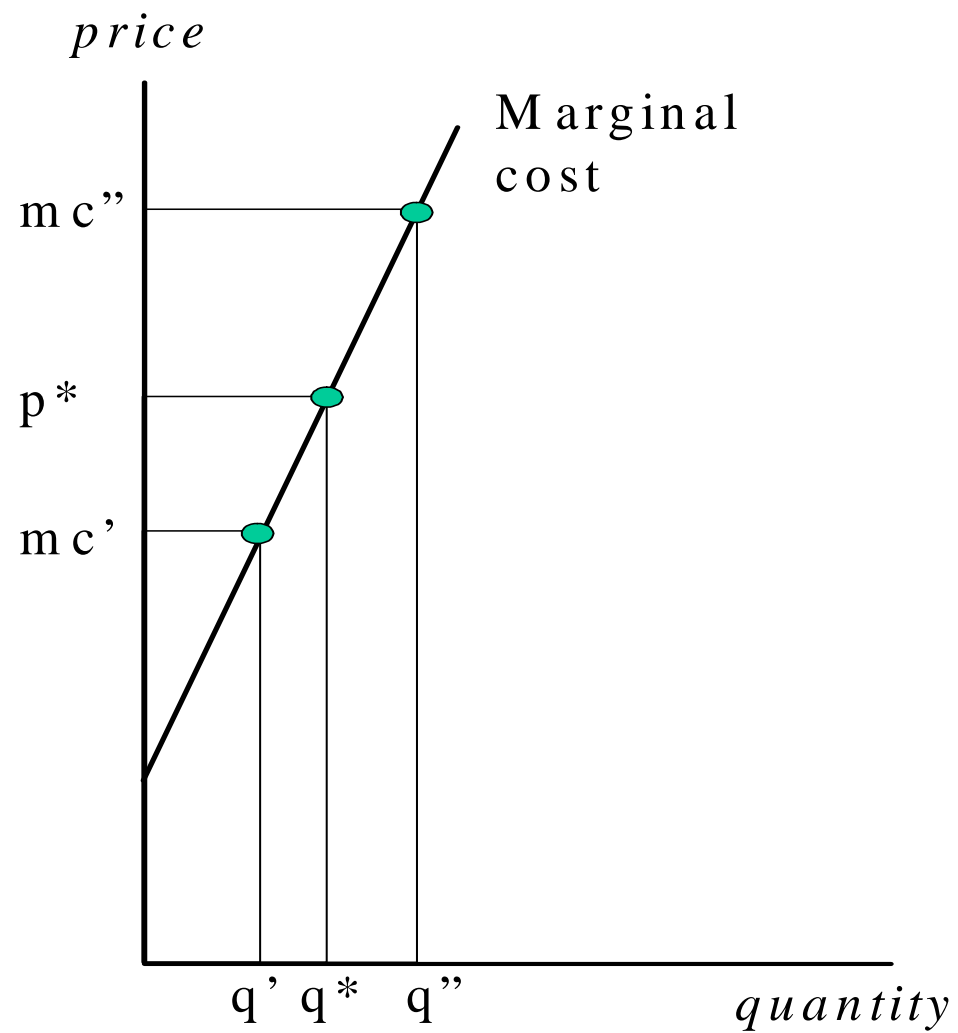
Plan wykładu

- Przypomnienie diagramu MSMD
- Analiza efektów strefy wolnego handlu i unii celnej na diagramie MSMD
- Wspólna polityka handlowa UE

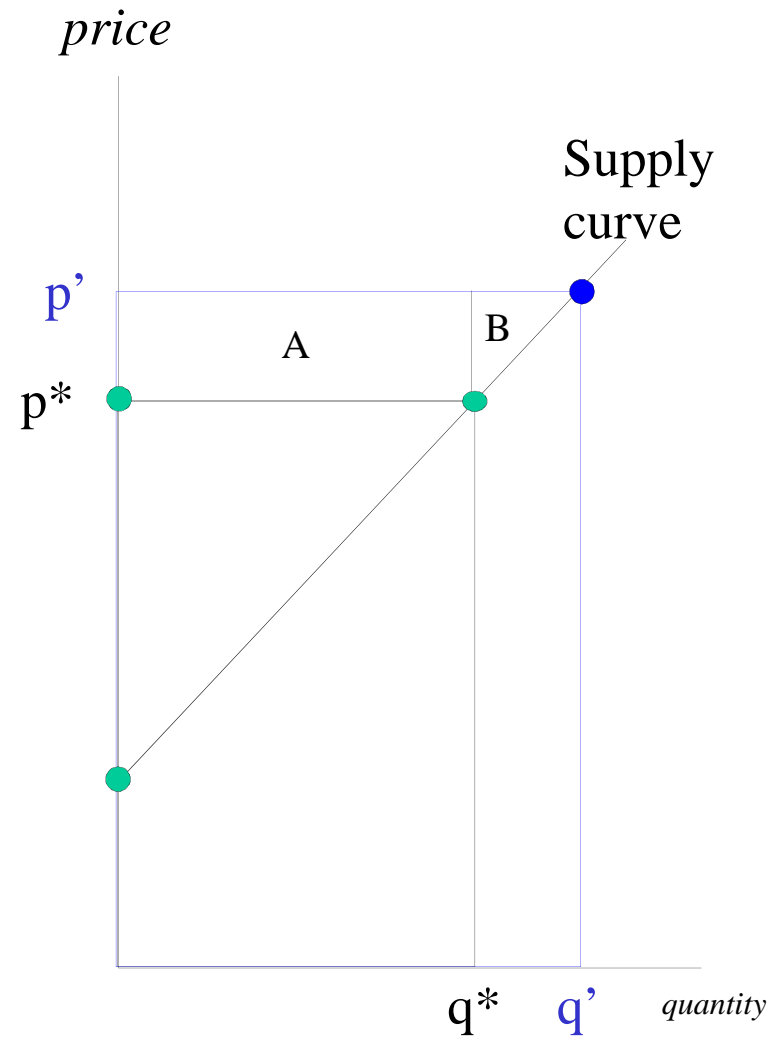
Nadwyżka konsumenta

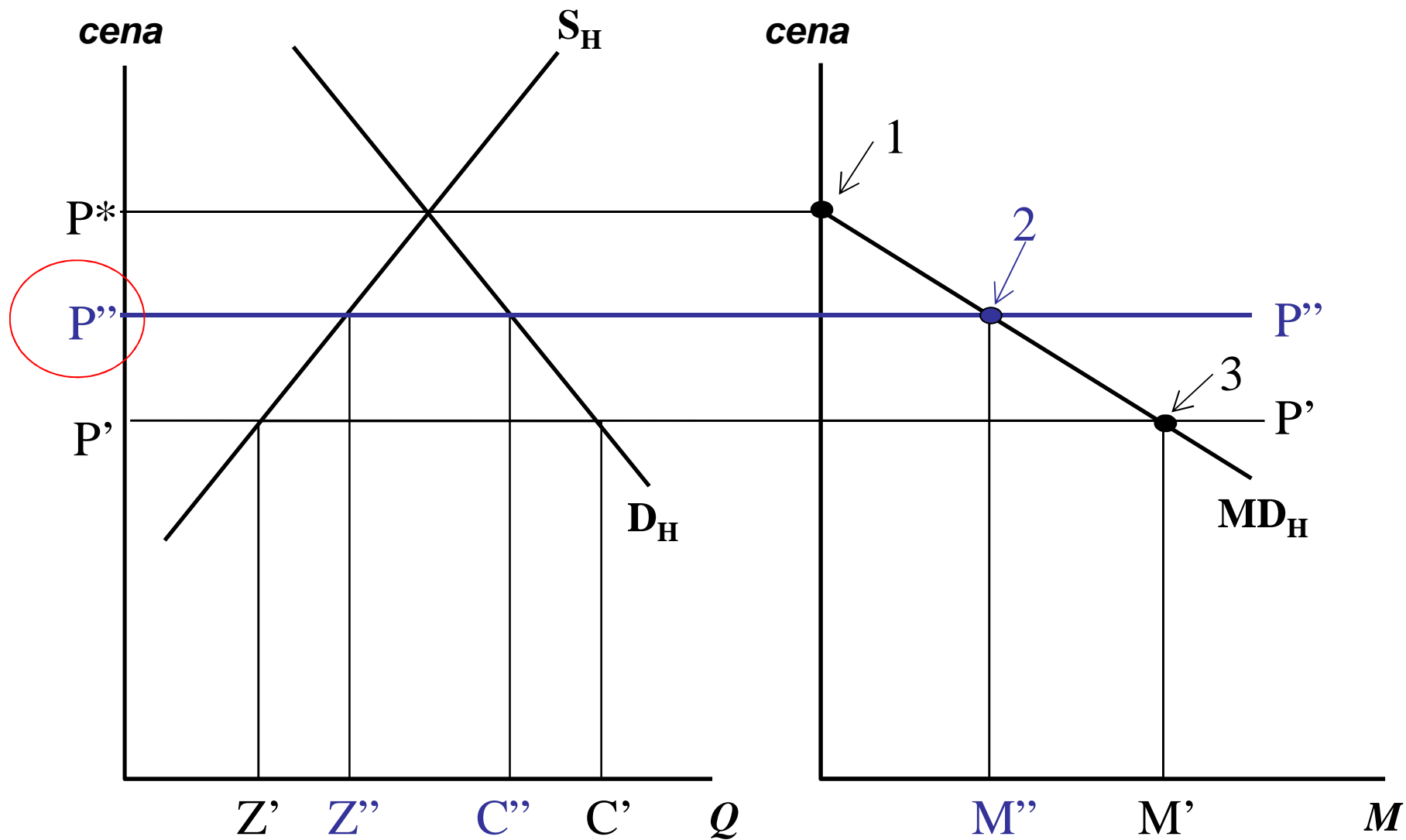
Krzywa podaży

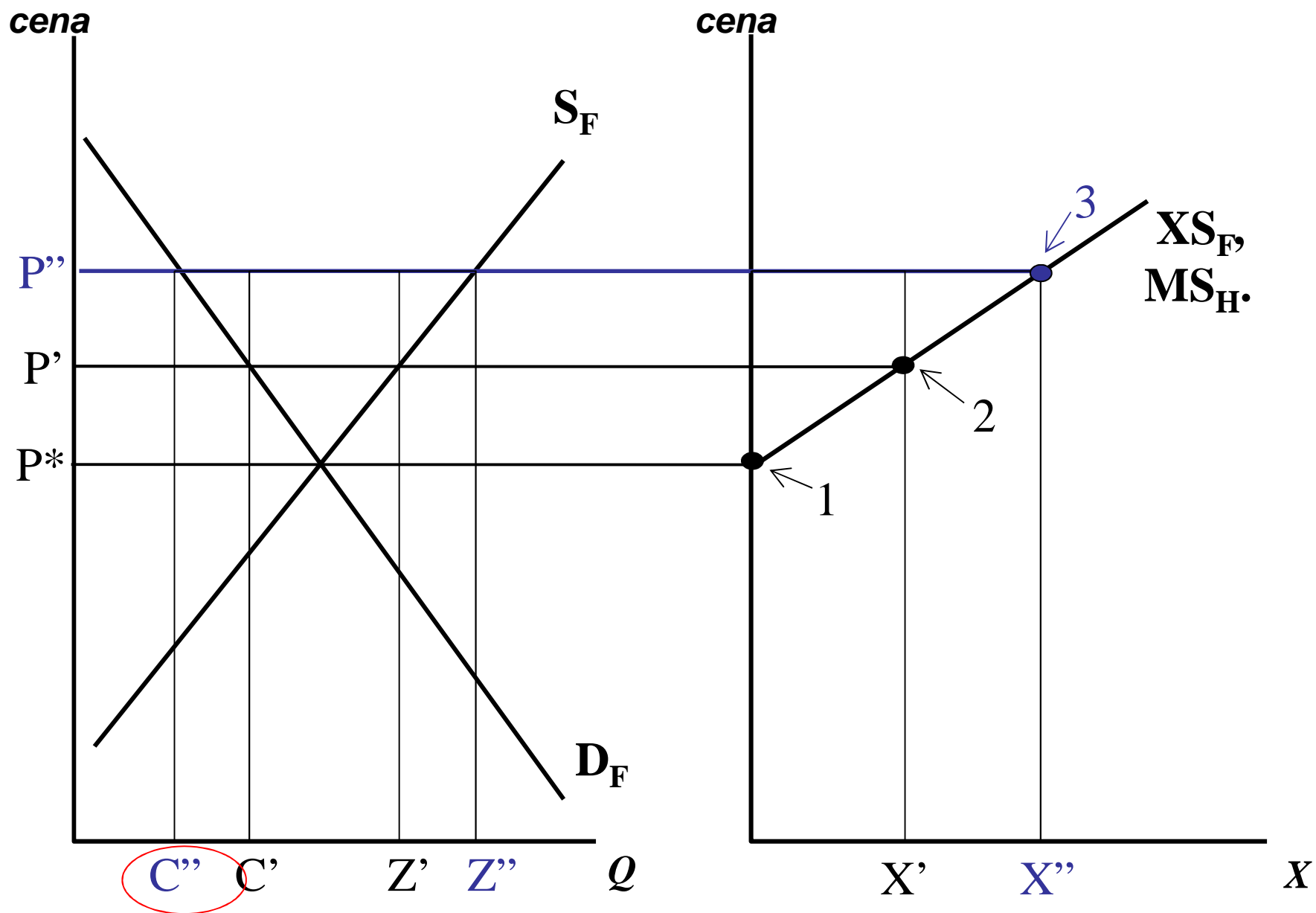
Nadwyżka producenta

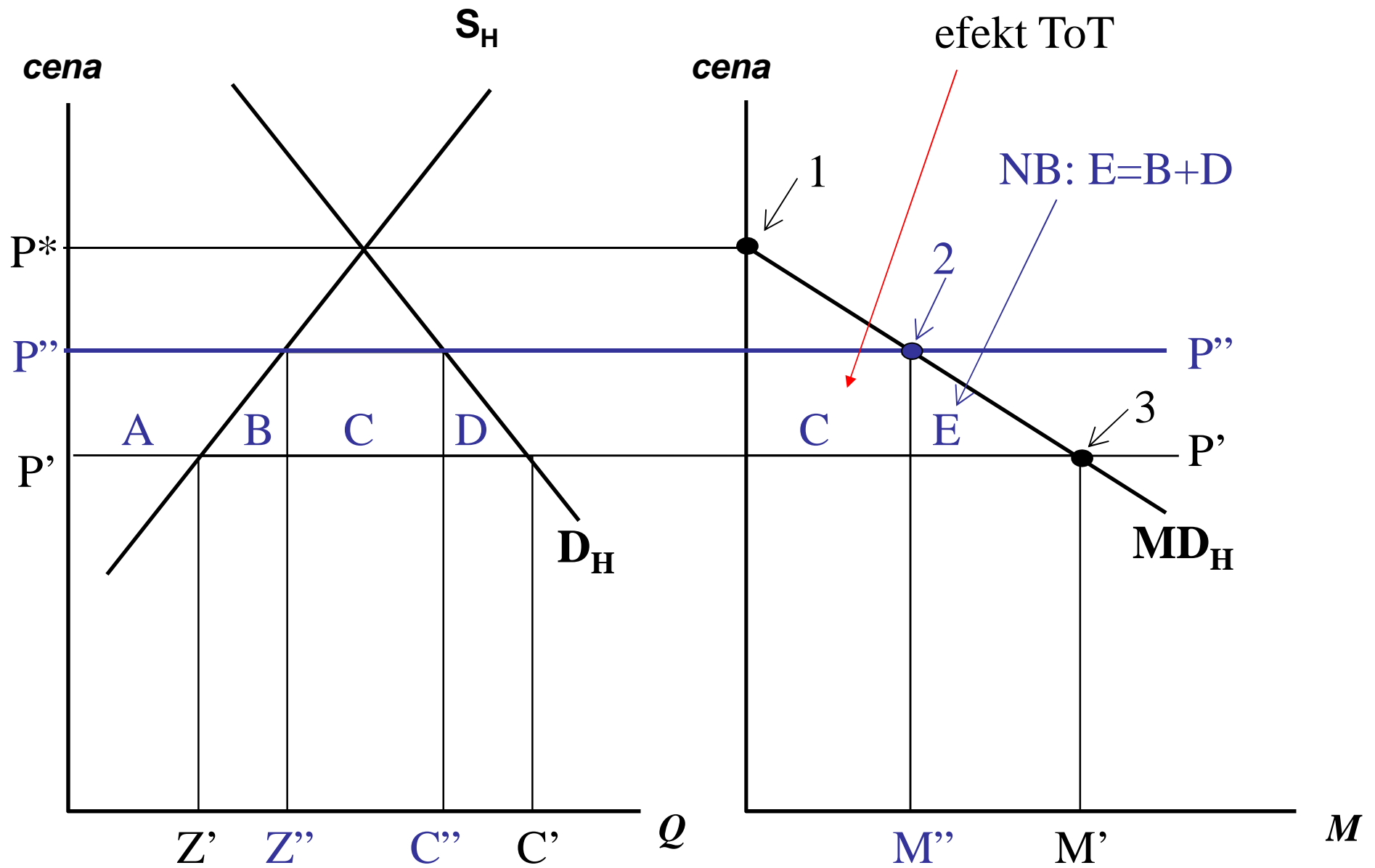
Krzywa popytu na import (MD)

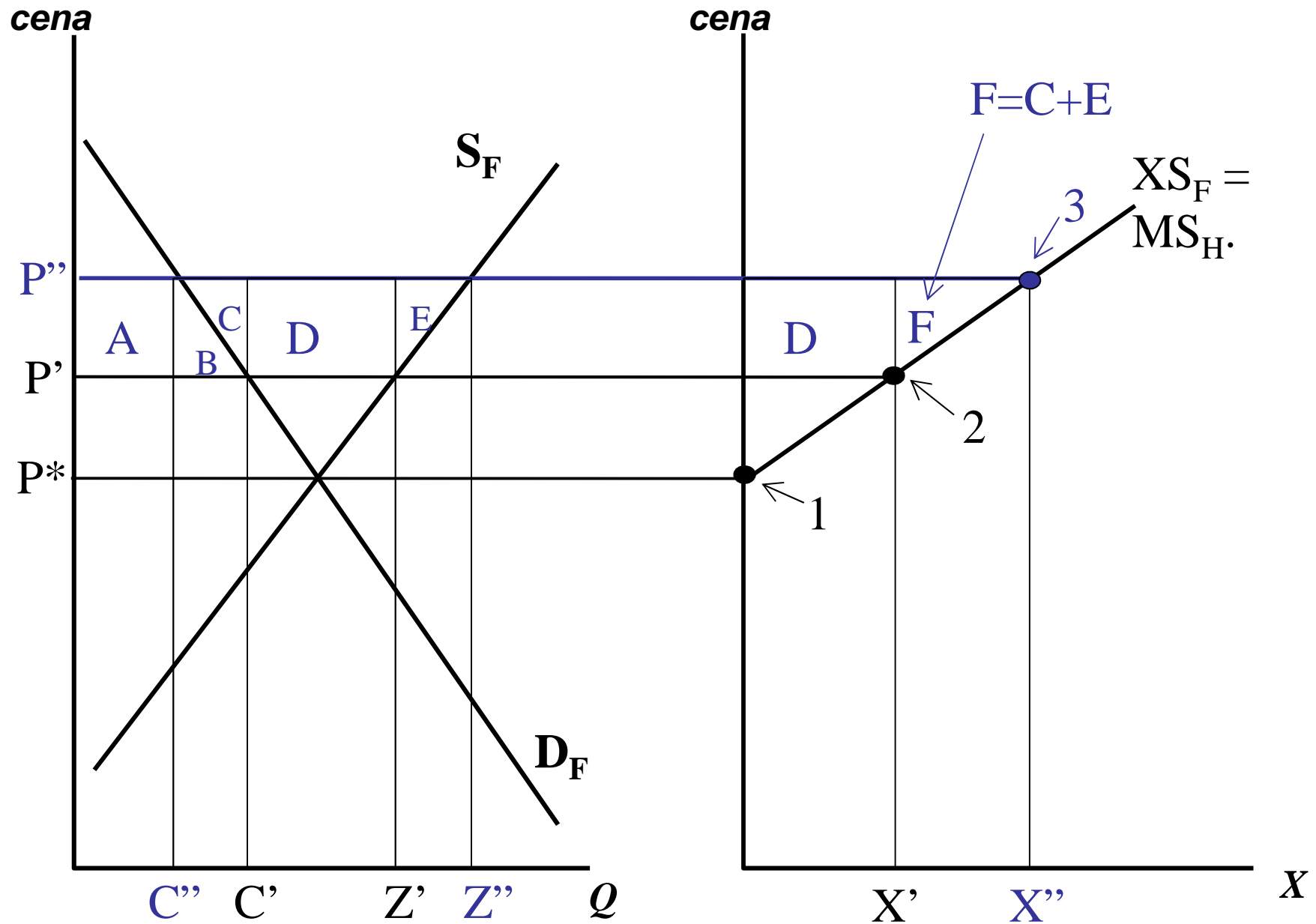
Krzywa podaży importu (MS)

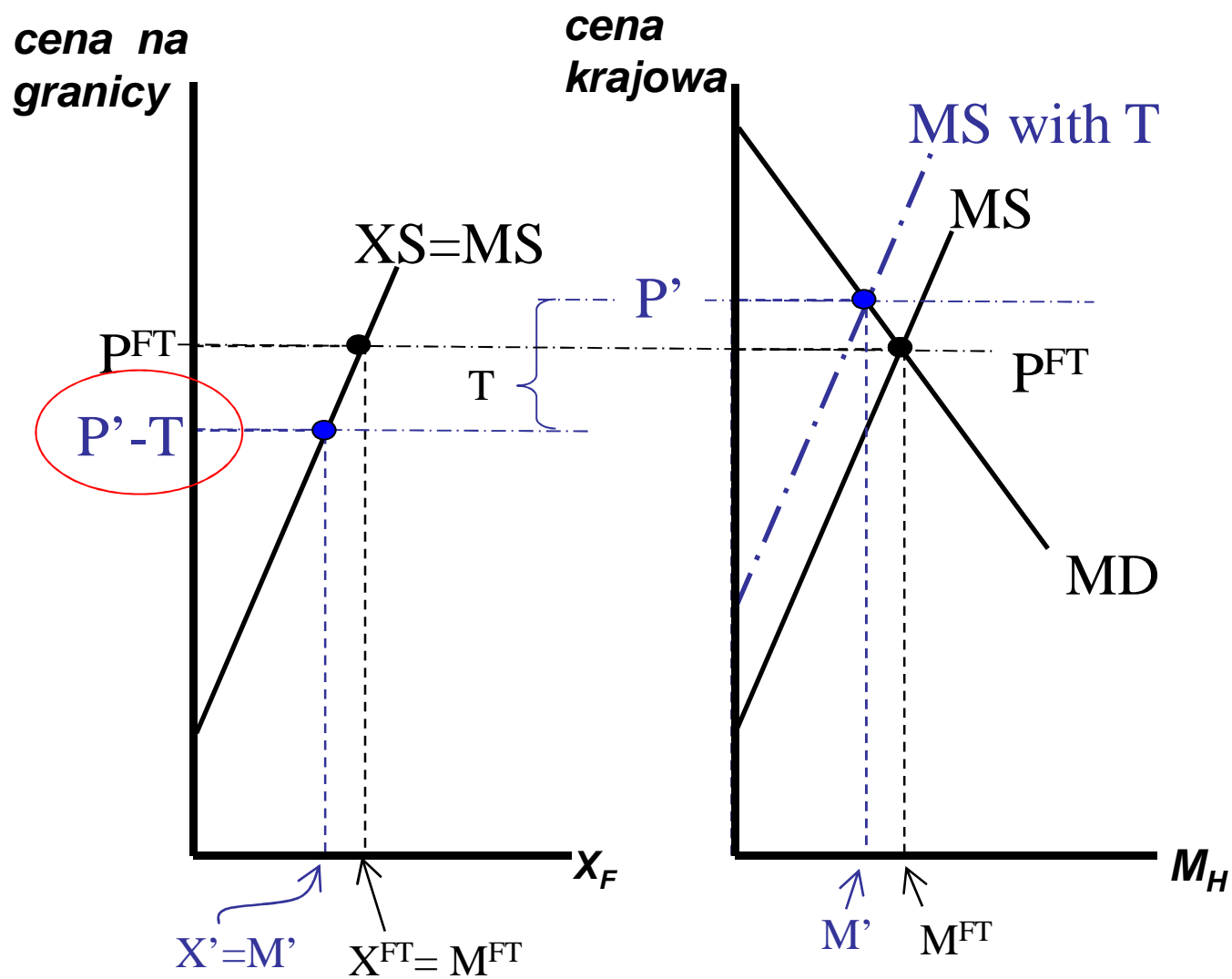
Dobrobyt i krzywa popytu na import

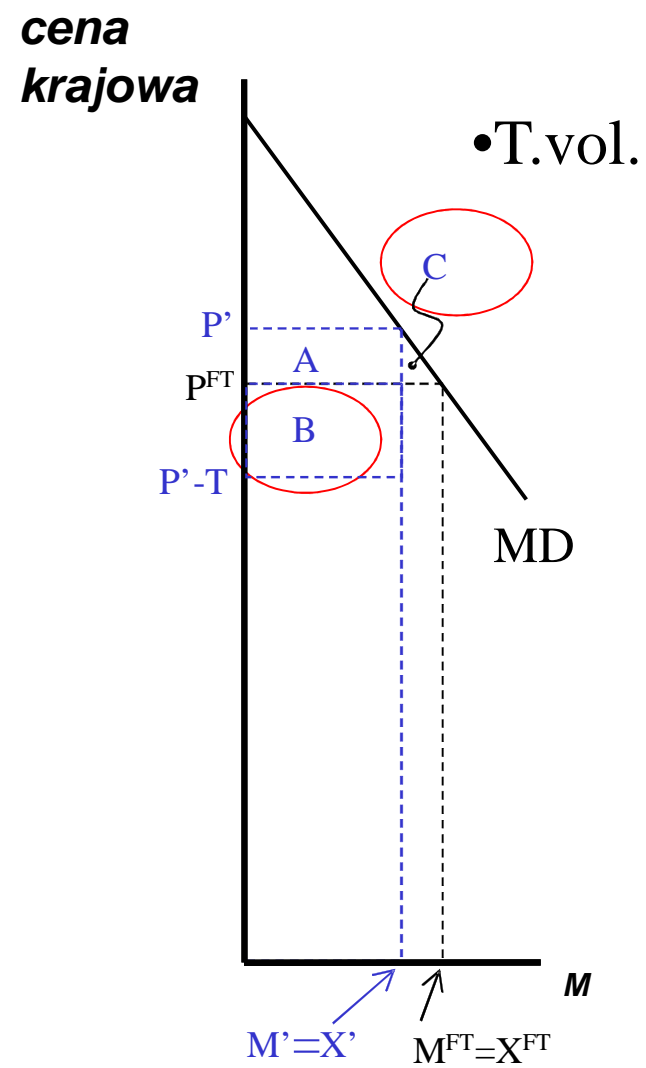
Dobrobyt i krzywa podaży eksportu

MFN (KNU) analiza ceł

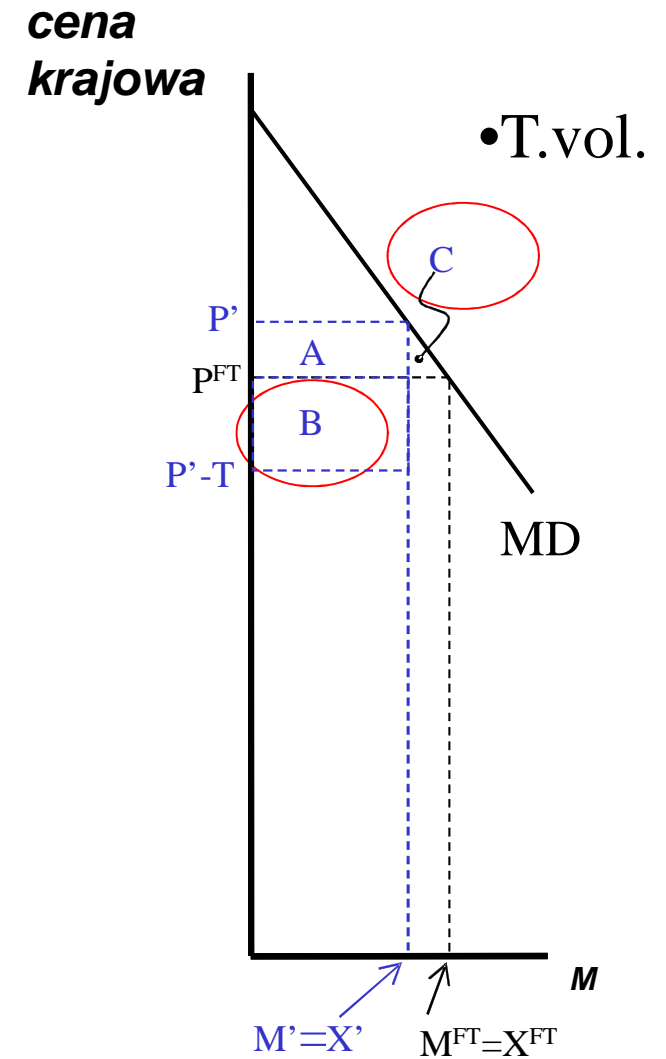

Efekty dobrobytowe: Home

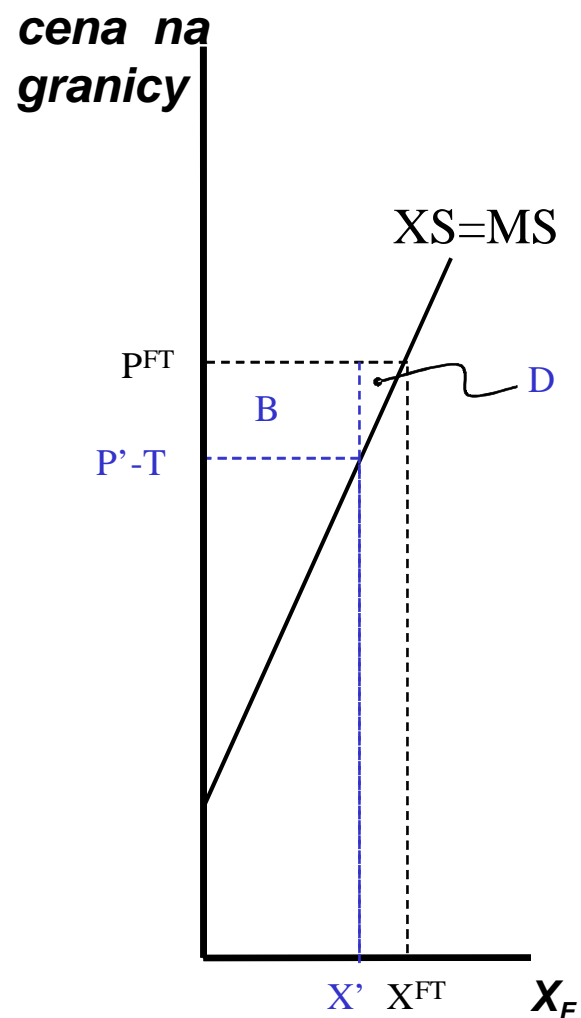

Efekty dobrobytowe: Home

- Spadek importu - strata C
 - (Efekt – wielkość handlu)
- Spadek border price – zysk, obszar B
 - (Border price effect)
- Efekt netto = $-C+B$
- Alternatywnie:
 - Zmiana nadwyżki konsumenta $-(A+C)$.
 - Wzrost dochodów z ceł $+A+B$.
 - Efekt netto $B-C$

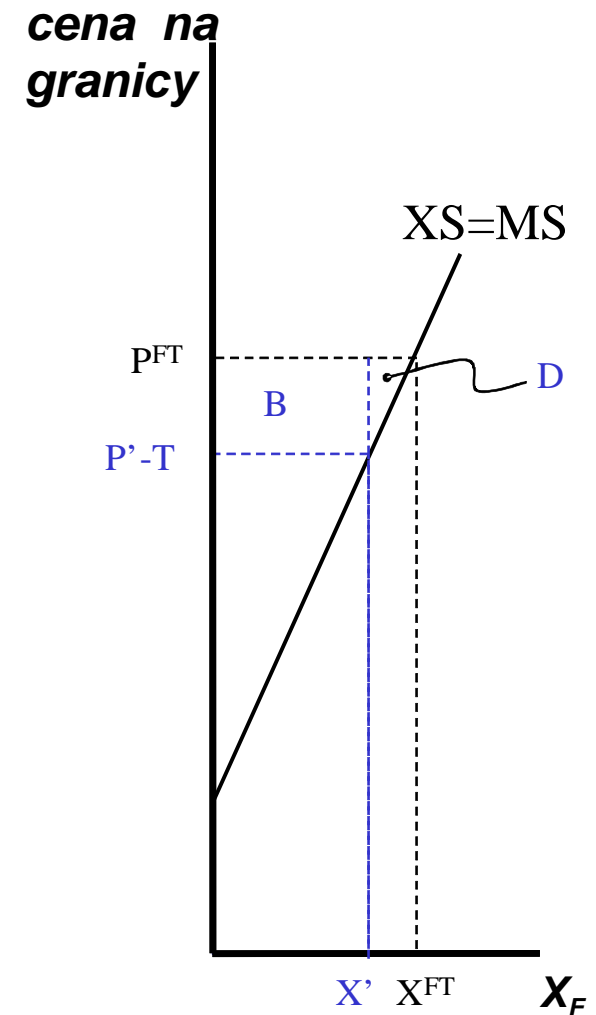

Efekty dobrobytowe: Zagranica

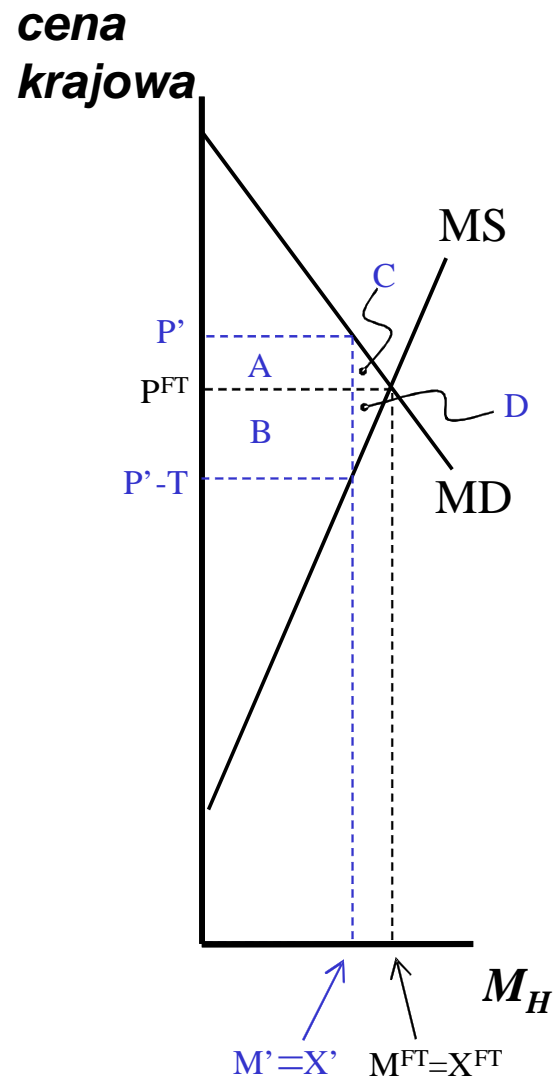

Efekty dobrobytowe: Zagranica

- Spadek eksportu, -D
 - (Trade volume effect)
- Spadek border price creates loss equal to area -B
 - (Border price effect, ToT effect)
- Efekt netto = -D-B
- Alternatywnie:
 - Zmiany w nadwyżkach prywatnych (konsument plus producent) -D-B

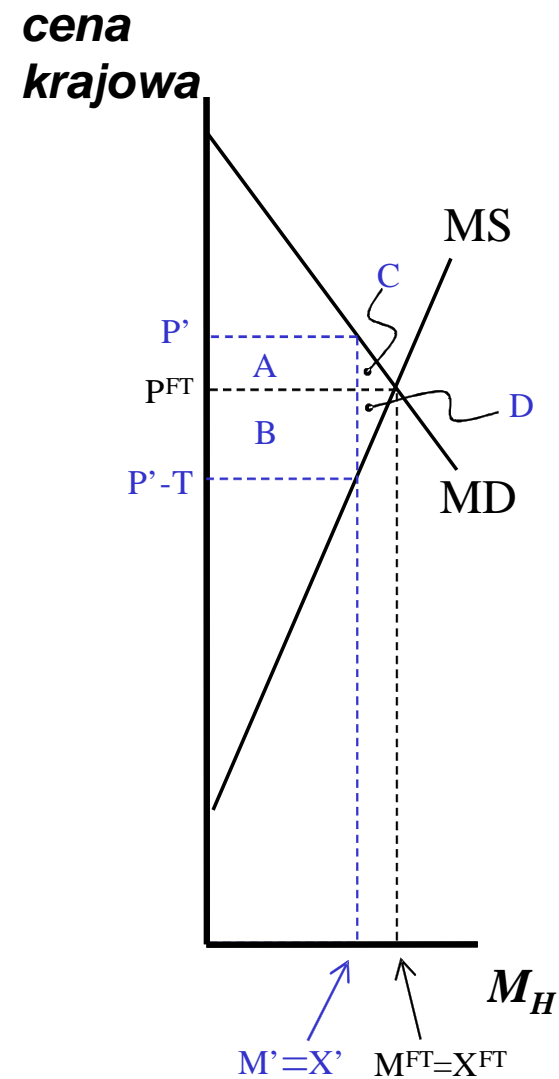

Efekty dobrobytowe razem

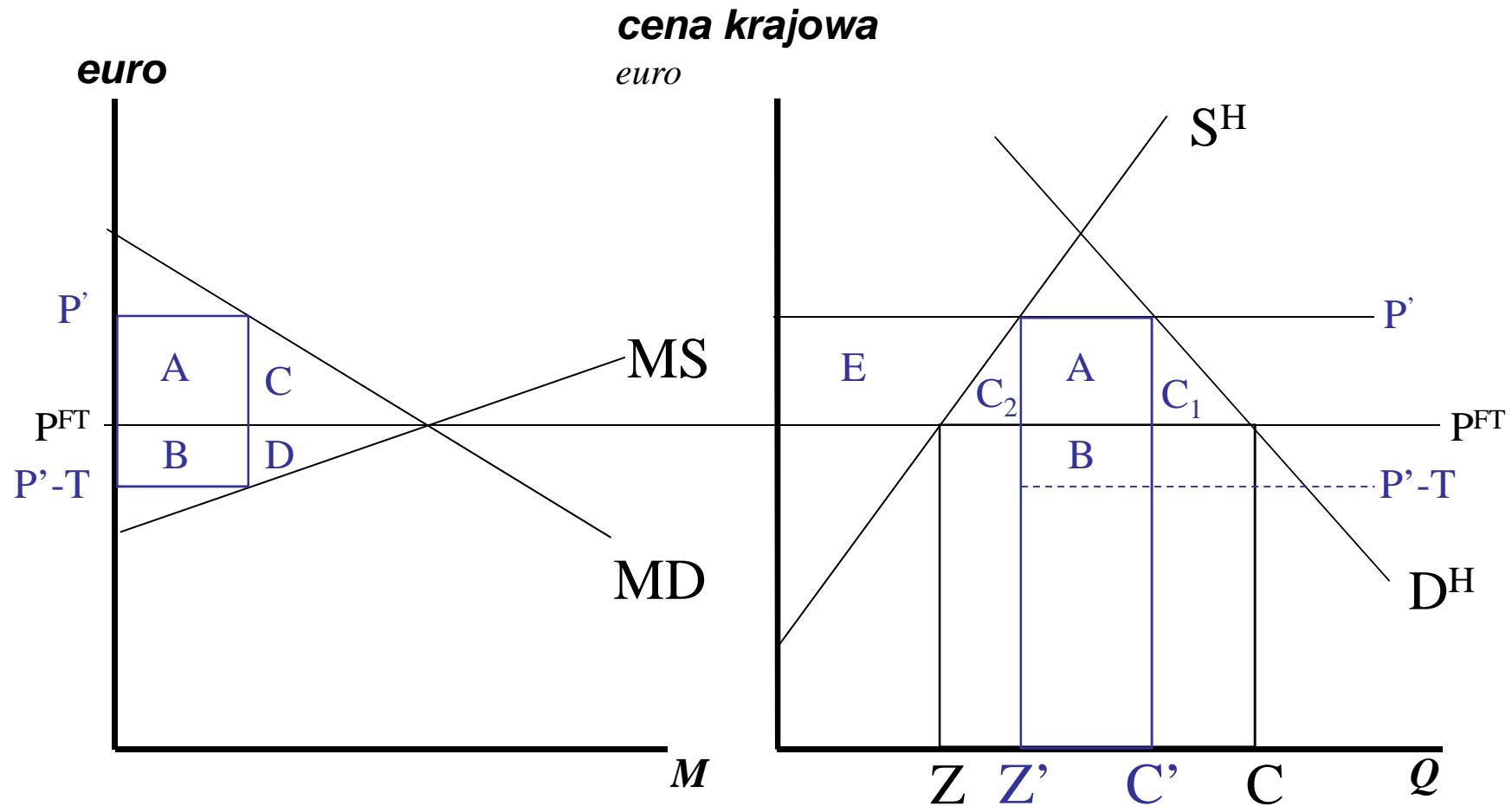
Efekty dobrobytowe razem

- Kraj $-C+B$
- Zagranica $-D-B$
- Świat $-D-C$
- Kraj $(-C+B > 0)$ korzysta gdyż zagraniczni partnerzy pokrywają częściowo koszty cła (B).

Konsekwencje dystrybucyjne

- Krajowi konsumenci tracą $E+C_2+A+C_1$; Krajowi producenci zyskują E , Krajowe dochody z cła $A+B$
 - Netto zmiany = $B-C_2+-C_1$ (równe $B-C$ po lewej)

Dyskryminacyjna liberalizacja

- Analiza dyskryminacyjnych układów handlowych wymaga
 - Przynajmniej 3 krajów
 - Przynajmniej 2 integrujących się
 - Przynajmniej jednego wyłączonego
 - Możliwości analizy nie tylko w kraju ale również świata
- Diagram MD-MS – dwa źródła importu

Równowaga wolnym handlu

RoW

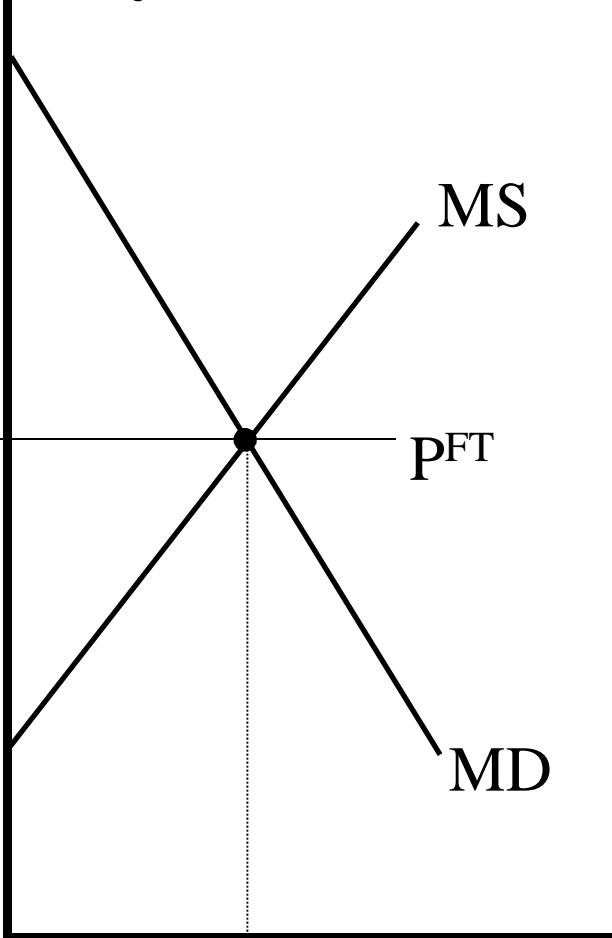
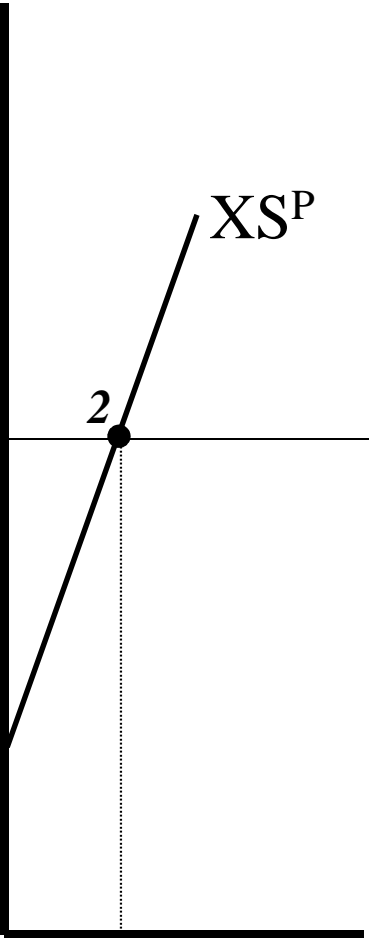
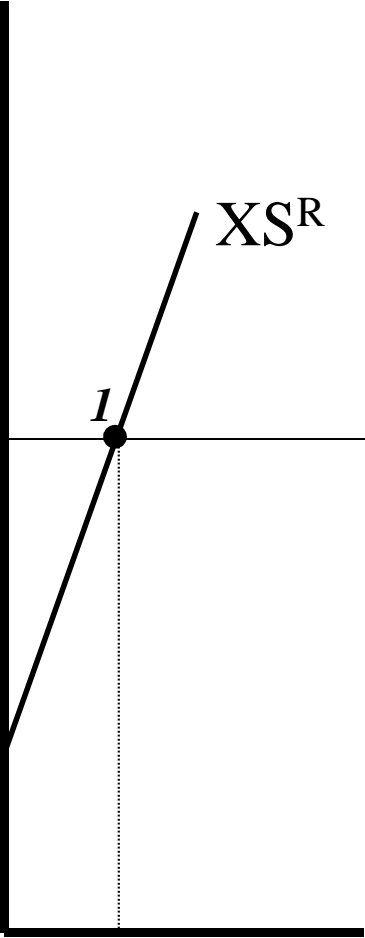
P

H

cena na granicy

cena na granicy

cena krajowa

1

2

P^{FT}

X_R

X_{RoW}

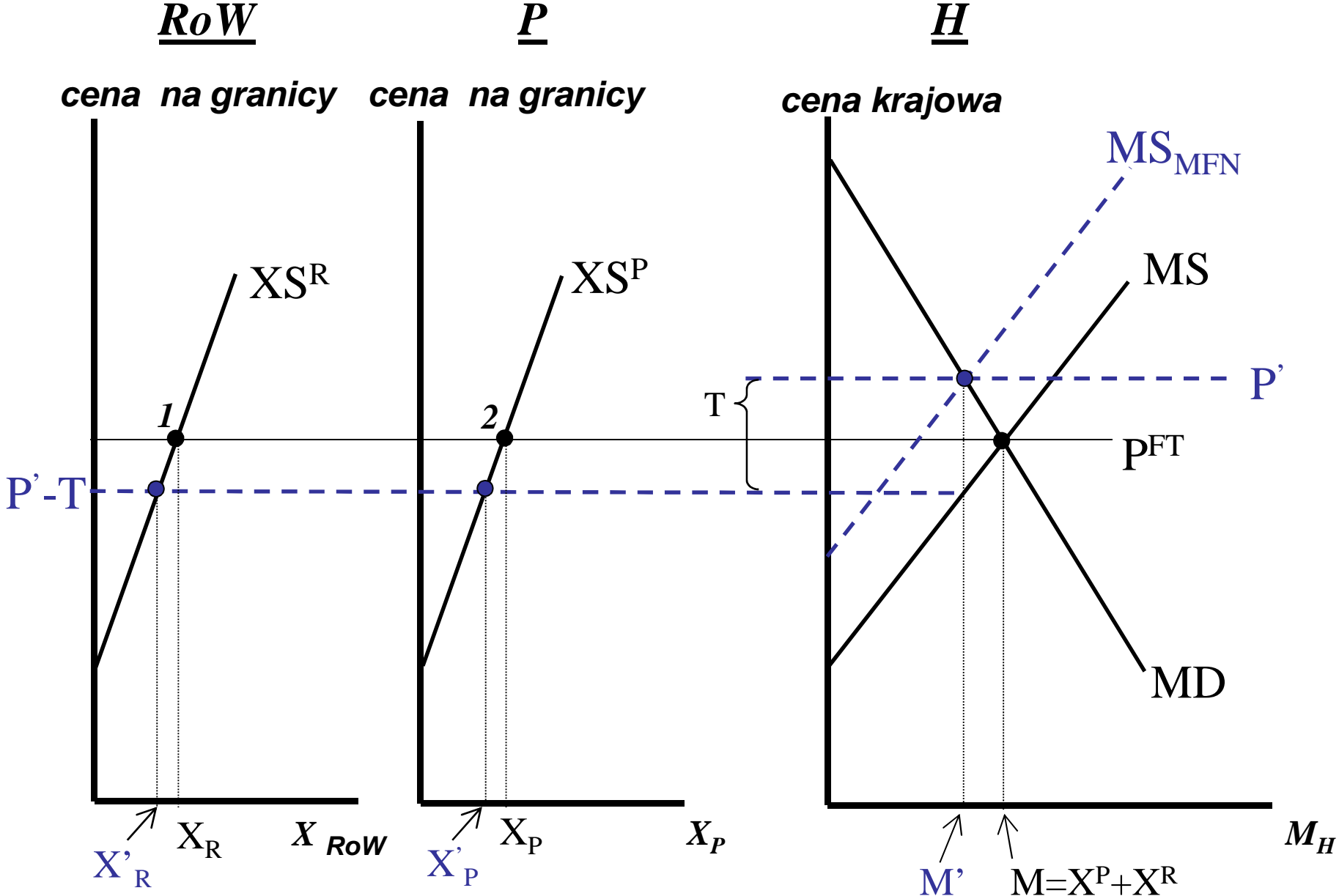
X_P

X_P

$M = X^P + X^R$

M_H

MFN tariff

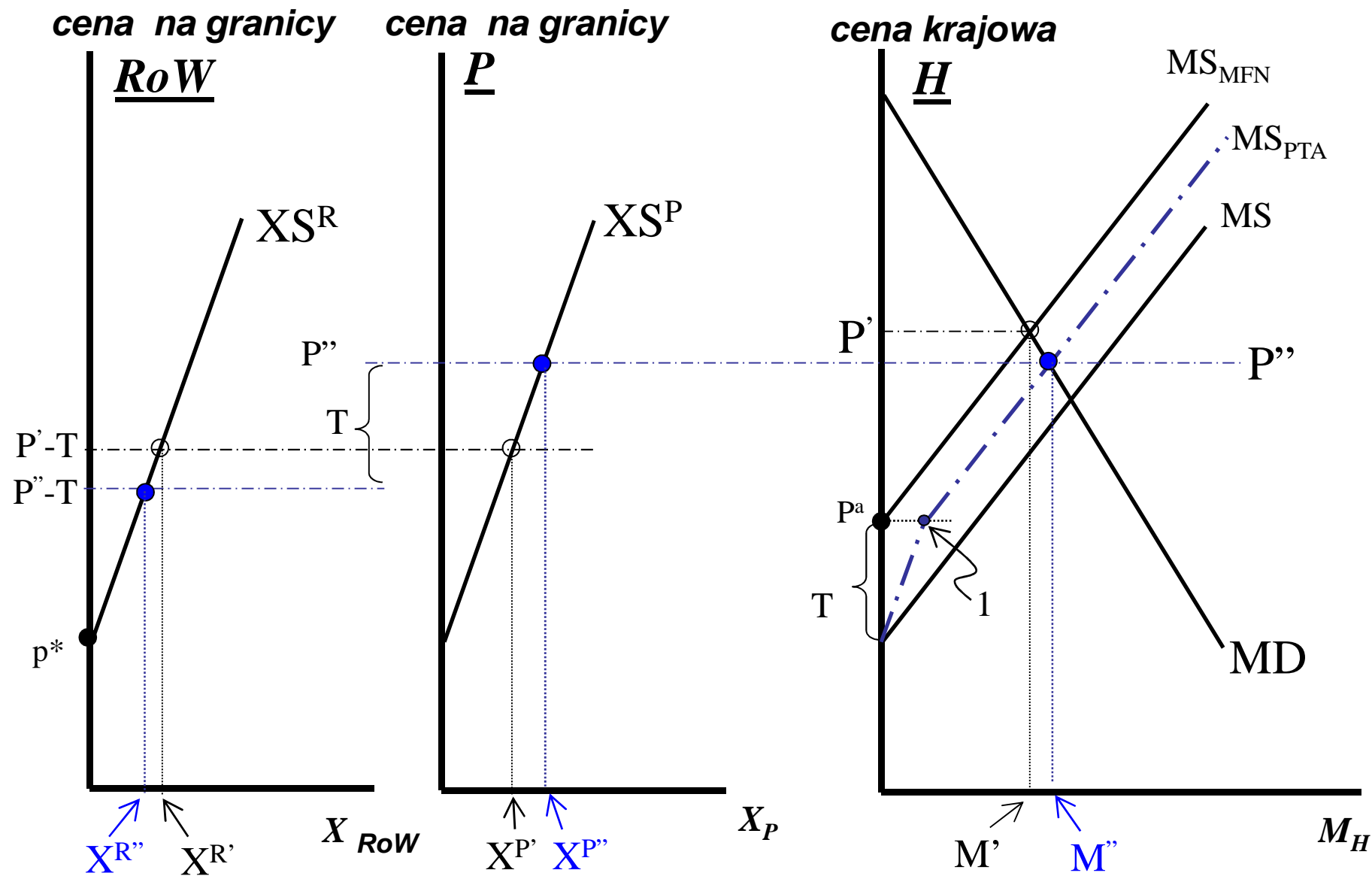
Plan wykładu

- Przypomnienie diagramu MSMD
- *Analiza efektów strefy wolnego handlu i unii celnej na diagramie MSMD*
- Wspólna polityka handlowa UE

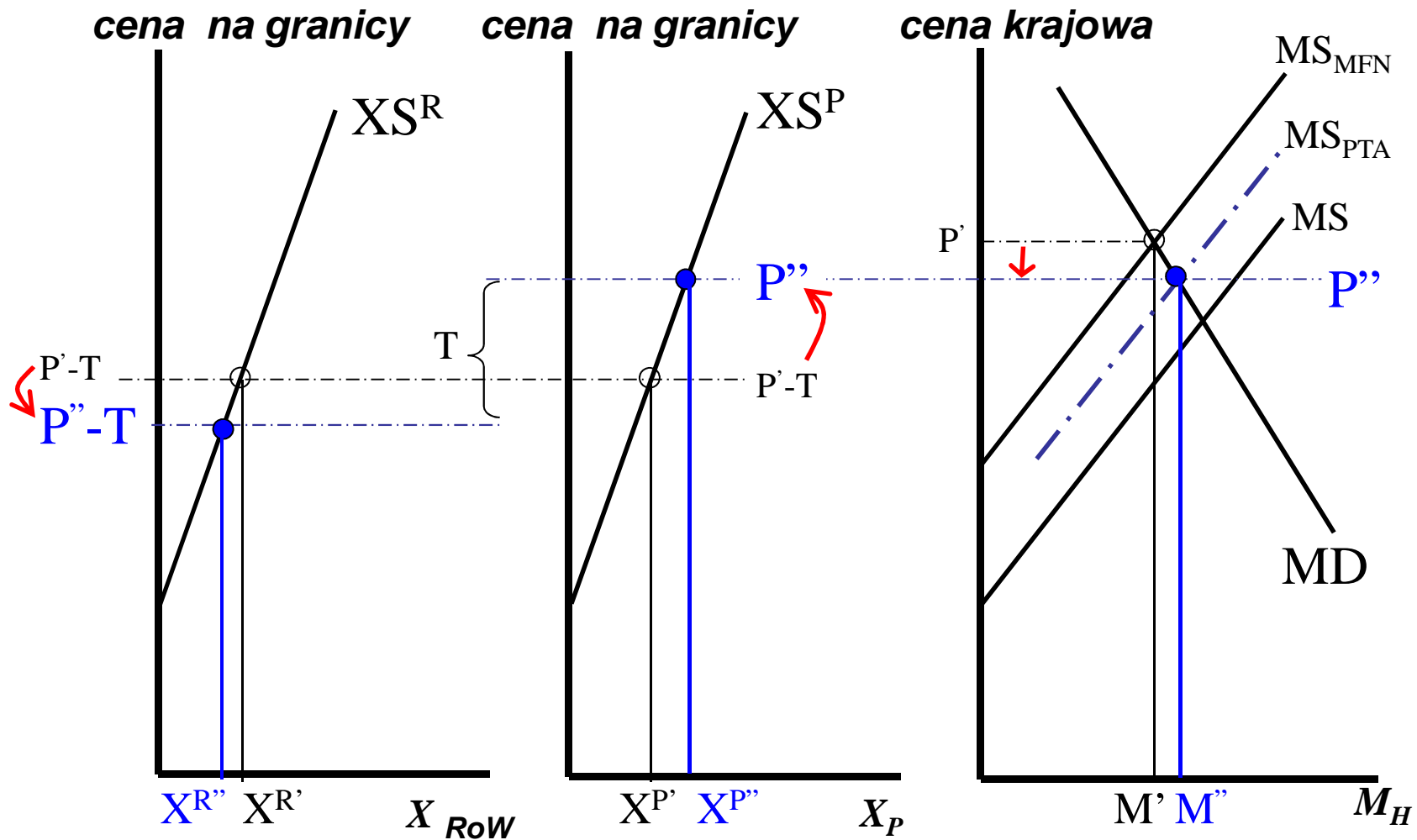
Dyskryminacyjna liberalizacja

- Zakładamy, że „H znosi cła tylko w stosunku do P
- Nowa krzywa MS
 - Liberalizacja przesuwająca w górę MS – gdzieś pomiędzy wolnym handlem a handlem z T (MFN)

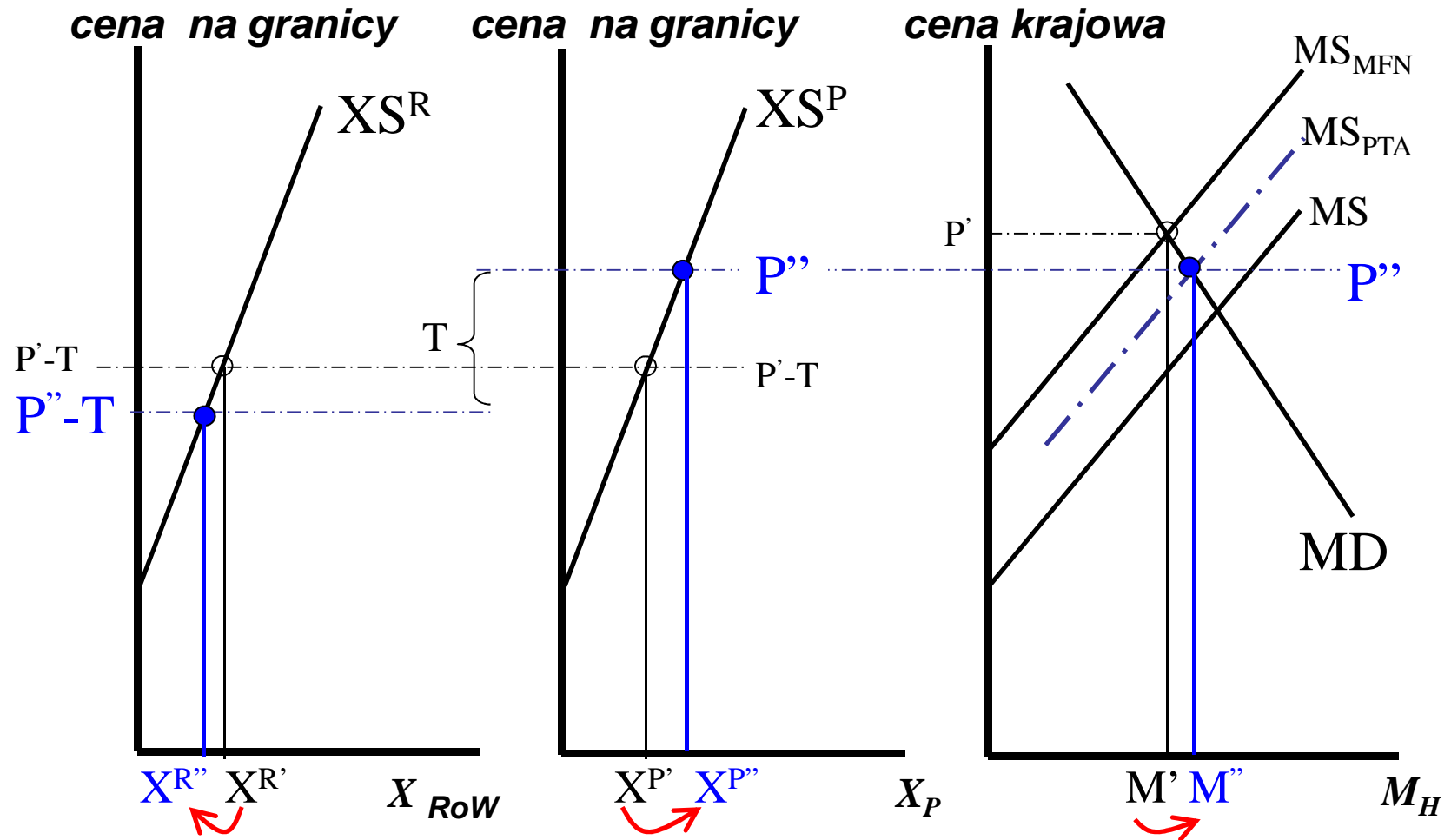
Dyskryminacyjna liberalizacja handlu

Ceny, dyskryminacyjna liberalizacja handlu

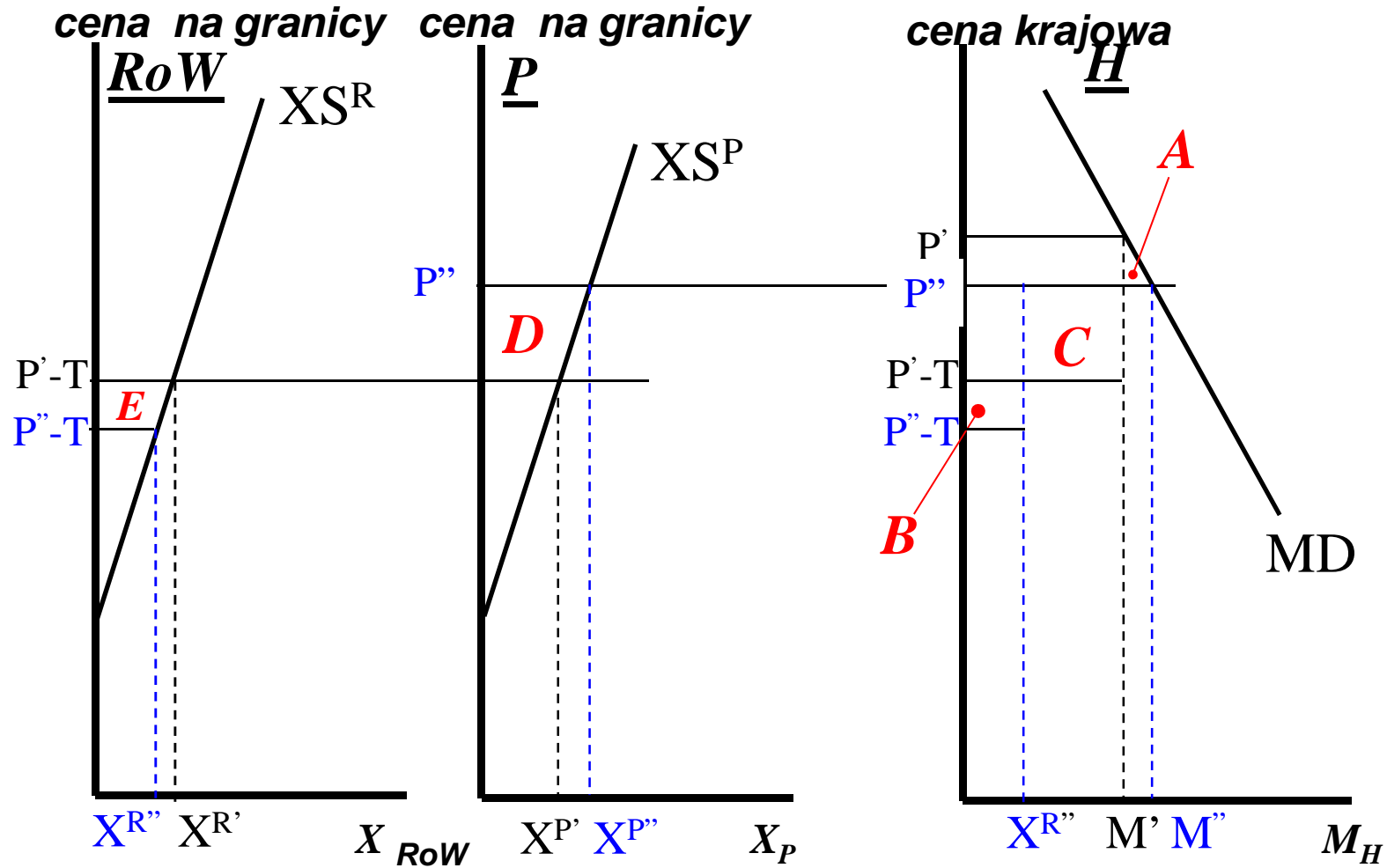

Zmiany w ilości

Zmiany w dobrobycie

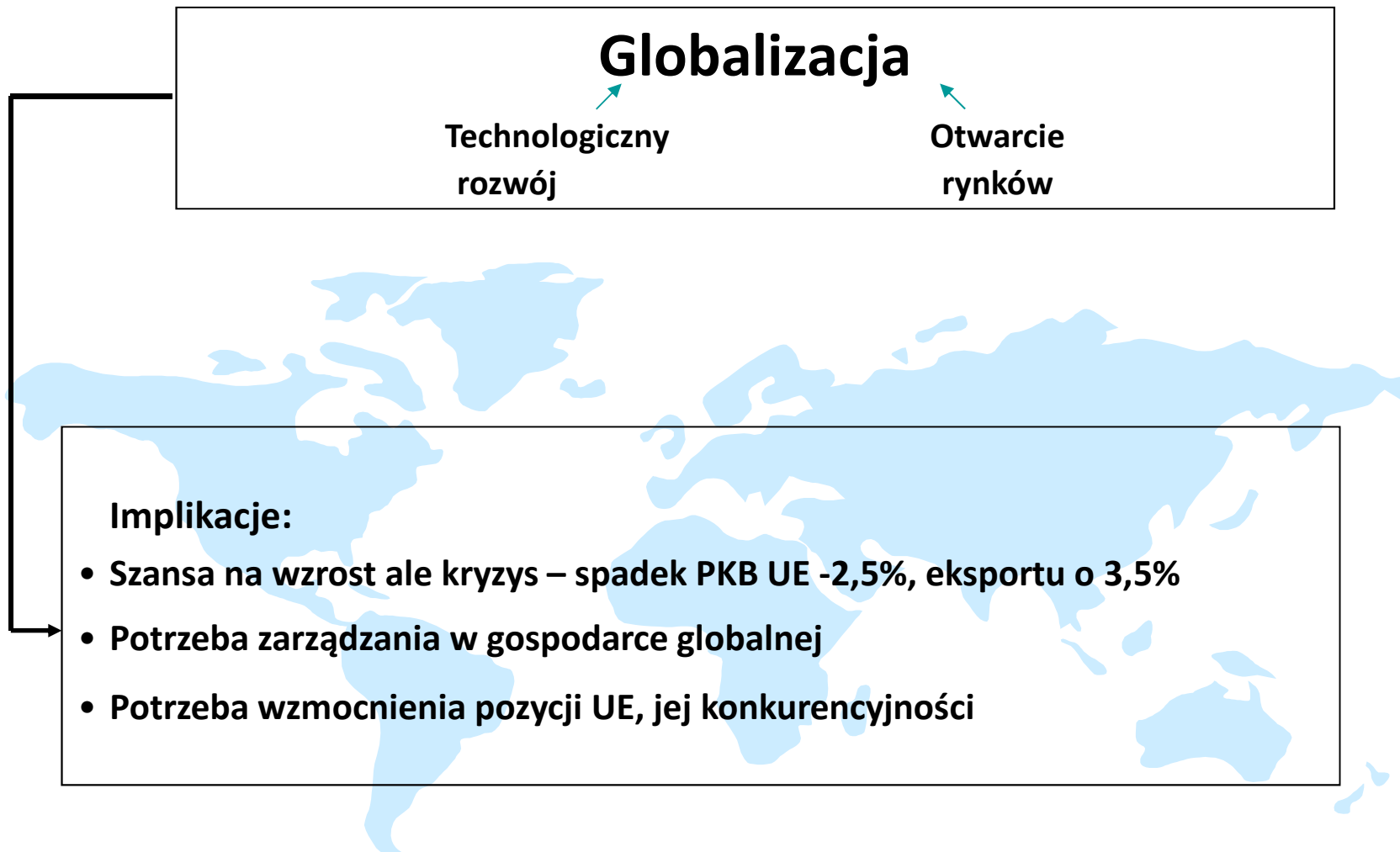
- H zmiana netto = $A+B-C$
- P zmiana netto = $+D$
- RoW's zmiana netto = $-E$

Plan wykładu

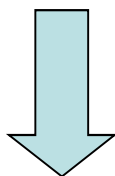
- Przypomnienie diagramu MSMD
- Analiza efektów strefy wolnego handlu i unii celnej na diagramie MSMD
- Wspólna polityka handlowa UE

Parę faktów na temat handlu światowego

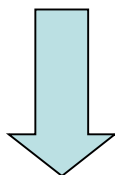
Wspólna Polityka Handlowa

Traktat Rzymski z 1957 roku

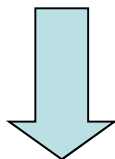

podstawą Wspólnoty jest unia celna

Zniesienie ceł w obrocie wewnętrznym
Wspólna Zewnętrzna Taryfa Celna

potrzeba wprowadzenia WPH

ostatecznie utworzona 1 lipca 1968 roku.

Wspólna Polityka Handlowa

Polityka autonomiczna

- wszystkie środki i narzędzie, które Wspólnota stosuje w stosunku do eksportu i importu, a które nie wynikają z ustaleń traktatowych.
- Ma ona duże znaczenie dla ochrony przed szkodami wywołanymi przez import z państw trzecich.
- Może ona przybierać charakter:
 1. dyskryminacyjny- prowadzona jest przez Wspólnotę w stosunku do krajów nie będących członkami WTO, nie przestrzegających zasad obowiązujących w tej organizacji lub nie objętych klauzulą najwyższego uprzywilejowania.(np. polityka wobec Korei Północnej);
 2. preferencyjny- gwarantuje krajom trzecim preferencje handlowe, przekraczające swym zakresem uzgodnienia traktatowe. Przykładem takiej polityki są jednostronne preferencje udzielone krajom słabiej rozwiniętym w ramach Systemu Zgeneralizowanych Preferencji (GSP). Aktualnie preferencje takie udzielone są 128 krajom i 22 regionom zależnym i mają głównie formę preferencji celnych.

Polityka konwencyjna

- kształtowana jest na podstawie międzynarodowych umów i porozumień zawieranych przez UE z krajami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi.

Wspólna Polityka Handlowa

Artykuł 207 Traktatu o Funkcjonowaniu UE – dokładnie określa funkcjonowanie WPH

Bazuje na:

- Wspólnych zasadach
- Procedurach decyzyjnych

Dotyczy:

- Handlu dobrami, usługami, praw własności intelektualnej
- Specjalnych prowizji (usługami w dziedzinie kultury i audiowizualnymi, usługami edukacyjnymi oraz usługami socjalnymi i w zakresie zdrowia ludzkiego)

Wspólna Polityka Handlowa

- Oparta na jednolitych zasadach, w odniesieniu do
 - zmian stawek celnych,
 - zawierania umów celnych i handlowych,
 - ujednoczenia środków liberalizacyjnych,
 - polityki eksportowej i handlowych środków ochronnych podejmowanych w przypadku dumpingu lub subsydiów
- Komisja przedkłada Radzie propozycje w celu wykonania wspólnej polityki handlowej
- Jeżeli potrzeba wynegocjowania umów z jednym lub większą liczbą państw albo organizacji międzynarodowych
 - Komisja przedstawia zalecenia Radzie,
 - Rada upoważnia ją do rozpoczęcia koniecznych rokowań.
 - Rada i Komisja są odpowiedzialne za zapewnienie zgodności umów.

Wspólna Polityka Handlowa

- Komisja prowadzi rokowania w konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę
 - Komisja regularnie składa specjalnemu komitetowi sprawozdanie sprawie postępu w rokowaniach
- Rada nie może zawrzeć umowy, jeśli zawiera ona postanowienia wykraczające poza wewnętrzne kompetencje Wspólnoty
- Dot. rokowań i zawierania umów w dziedzinie handlu usługami i handlowych aspektów własności intelektualnej
- Umowy dot. handlu usługami w dziedzinie kultury i audiowizualnymi, usługami edukacyjnymi oraz usługami socjalnymi i w zakresie zdrowia ludzkiego **należą do dzielonych kompetencji** Wspólnoty i jej Państw Członkowskich

Wspólna Polityka Handlowa

- Podstawa traktatowa
 - art. 3 ust. 1 pkt b, art. 131-134, art. 300 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską
 - wersja skonsolidowana po Traktacie Nicejskim
 - Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dz. Urz. UE 2006
 - Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Traktat Lizboński z 13 grudnia 2007, w procesie ratyfikacji

Wspólna Polityka Handlowa. Proces negocjacji

Komisja jest negocjatorem

- negocjuje w imieniu 27 państw członkowskich

Rada podejmuje decyzje

- **Mandat** = ustalony przez Radę na bazie propozycji Komisji
- Komisja negocjuje na bazie uzyskanego mandatu
- Rada zatwierdza rezultaty Komisji (przeważnie większością głosów). Czasami PC też ratyfikują

Parlament Europejski

- Jest informowany przez Komisję o postępie w negocjacjach
- W przyszłości – ma współdecydować – ustawodawstwo i umowy handlowe, ale nie przy negocjacjach

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

PREAMBUŁA PRAGNĄC przyczynić się, przez wspólną politykę handlową, do stopniowego usuwania ograniczeń w handlu międzynarodowym

Artykuł 3

1. Unia ma wyłączne kompetencje w następujących dziedzinach:
(...) e) wspólna polityka handlowa.

Artykuł 206

(dawny artykuł 131 TWE)

1. Unia ma wyłączne kompetencje w następujących dziedzinach:
 - a) unia celna;
 - b) ustanawianie reguł konkurencji niezbędnych do funkcjonowania rynku wewnętrznego;
 - c) polityka pieniężna w odniesieniu do Państw Członkowskich, których walutą jest euro;
 - d) zachowanie morskich zasobów biologicznych w ramach wspólnej polityki rybołówstwa;
 - e) wspólna polityka handlowa.

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

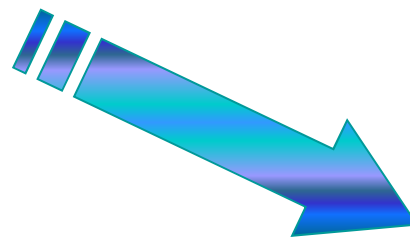
Artykuł 207

(dawny artykuł 133 TWE)

1. Wspólna polityka handlowa jest oparta na jednolitych zasadach, w odniesieniu do:
 - zmian stawek celnych,
 - zawierania umów celnych i handlowych dotyczących
 - handlu towarami
 - usługami
 - do handlowych aspektów własności intelektualnej, bezpośrednich inwestycji zagranicznych, ujednoczenia środków liberalizacyjnych, polityki eksportowej, a także handlowych środków ochronnych, w tym środków podejmowanych w przypadku dumpingu lub subsydiów. Wspólna polityka handlowa prowadzona jest zgodnie z zasadami i celami działań zewnętrznych Unii.
2. **Parlament Europejski i Rada**, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie **ze zwykłą procedurą prawodawczą**, przyjmują środki określające ramy realizacji wspólnej polityki handlowej.
3. Jeżeli istnieje potrzeba wynegocjowania i zawarcia umów z jednym lub większą liczbą państw trzecich lub organizacji międzynarodowych, stosuje się artykuł 218, z zastrzeżeniem postanowień szczególnych niniejszego artykułu.

Rozwój historyczny

**Od ceł i
ograniczeń
ilościowych...**

**... do kwestii „za
granicą”**

Nowy wymiar polityki handlowej

Rozwinęła się na bazie
liberalizacji przepływu dóbr
... do usług, inwestycji,
praw własności
intelektualnej, zamówień
publicznych

Ewolucja znalazła swe miejsce w Traktacie Nicejskim (2001)

Rozwój kompetencji WPH do
usług i handlowych aspektów praw
własności intelektualnej, w
zakresie, w jakim te umowy nie
wykraczają poza wewnętrzne
kompetencje Wspólnoty

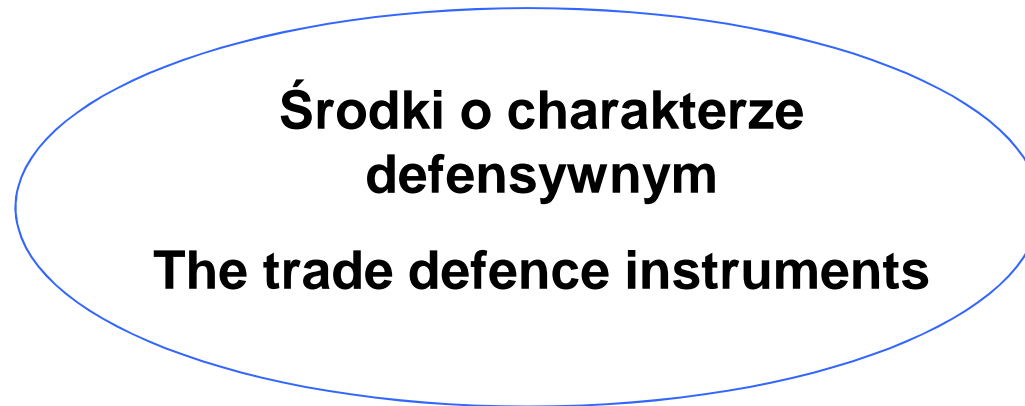
Cła Unii Europejskiej

Summary		Total	Ag	Non-Ag
Simple average final bound		5.0	12.3	3.9
Simple average MFN applied	2010	5.1	12.8	4.0
Trade weighted average	2009	3.2	10.1	2.7
Imports in billion US\$	2009	1,516.5	102.8	1,413.7

Frequency distribution		Duty-free	0 <= 5	5 <= 10	10 <= 15	15 <= 25	25 <= 50	50 <= 100	> 100
		Tariff lines and import values (in %)							
Agricultural products									
Final bound		32.5	10.5	16.8	13.6	10.8	8.9	4.1	0.8
MFN applied	2010	30.0	11.2	16.4	14.7	12.0	7.7	4.0	1.0
Imports	2009	41.1	13.7	14.5	11.2	9.8	5.4	4.2	0.2
Non-agricultural products									
Final bound		28.4	37.2	26.6	6.9	0.9	0.0	0	0
MFN applied	2010	26.7	38.6	27.1	6.7	0.9	0.0	0	0
Imports	2009	51.4	29.2	11.4	7.0	1.0	0.0	0	0

Ochrona rynku UE

- Środki protekcji uwarunkowanej,
 - dopuszczalnej, gdy spełnione zostaną określonej przesłanki,
 - wyrządzenie szkody krajowemu przemysłowi
 - groźba jej wyrządzenia.
 - Inaczej:
 - środki o charakterze defensywnym
 - Trade Defence Instruments
- Co nas interesuje?
 - definicje,
 - przykłady,
 - w jakich sytuacjach stosowane?
 - kto składa wnioski?
 - kto podejmuje decyzje?

“Defensive” instruments – zapewnić sprawiedliwy handel i ochronę interesów Europejskich przedsiębiorstw...

... zaplanowane zgodnie z porozumieniami WTO dającymi prawo do przeciwdziałania nieprawidłowym praktykom

Anti-dumping

Safeguards

Anti-subsidy

Ochrona rynku UE

Anti-dumping Postępowania antydumpingowe

- stosowane, gdy:
 - zagraniczny producent sprzedaje na obszarze UE towar poniżej porównywalnej ceny podobnego towaru na swoim rynku krajowym
 - poniżej kosztów produkcji.
- Komisja wszczyna postępowanie antydumpingowe z własnej inicjatywy lub na wniosek przemysłu Wspólnoty
 - wszyscy producenci podobnego produktu reprezentujący co najmniej 25% całkowitej produkcji tego produktu
 - wniosek musi zyskać poparcie producentów reprezentujących co najmniej 50% produkcji

Ochrona rynku UE

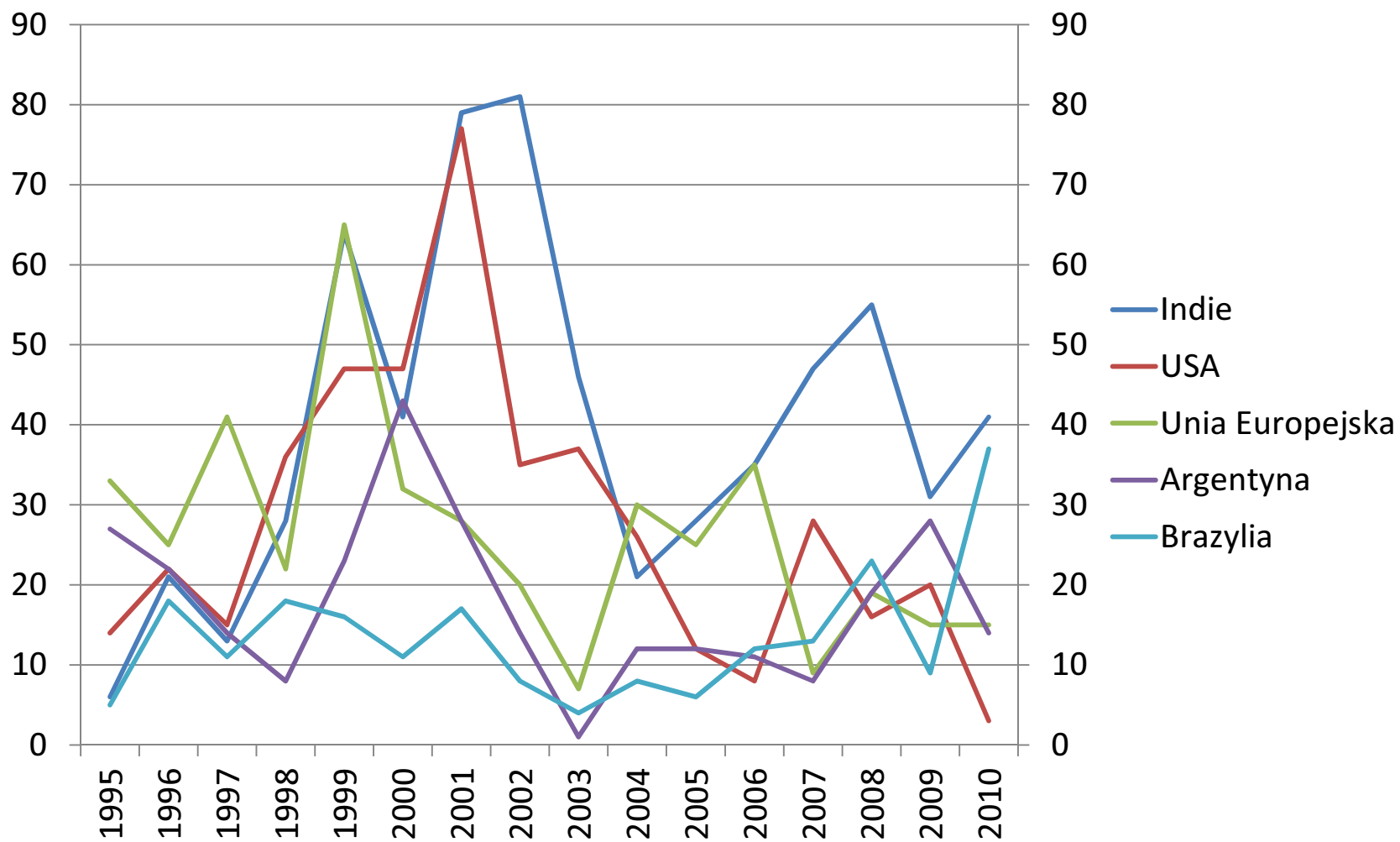
Anti-dumping Postępowania antydumpingowe

- w pewnych przypadkach cło antydumpingowe może zostać zastąpione tzw. zobowiązaniem cenowym do przestrzegania przez eksportera minimalnego poziomu cen eksportowych.
- złamanie zobowiązania powoduje natychmiastowe nałożenie cła antydumpingowego.
 - cła antydumpingowe i zobowiązania cenowe ustalane są na 5 lat
 - w wyniku postępowania weryfikacyjnego mogą być przedłużone o kolejne 5 lat
 - od decyzji Komisji i Rady przysługują odwołania na drodze administracyjnej (Komisja) lub sądowej (Sąd Pierwszej Instancji i ETS)

Statystyki anty-dumpingowe, liczba inicjatyw ze strony UE

Statystyki anty-dumpingowe, porównanie z innymi państwami (liderami)

Ochrona rynku UE

Anti-subsidy Postępowania antysubwencyjne

- stosowane, gdy rząd lub instytucja publiczna kraju eksportera (kraj pochodzenia) bezpośrednio lub pośrednio udziela eksporterowi subsydiów do produkcji, eksportu lub przewozu.
- przykłady
 - dotacje,
 - pożyczki na warunkach preferencyjnych,
 - gwarancje kredytowe,
 - zwolnienia z podatków.

Ochrona rynku UE

Anti-subsidy Postępowania antysubwencyjne

- środki odwetowe mogą być podejmowane tylko w stosunku do tzw. subsydiów specyficznych.
- Komisja wszczyna postępowanie na wniosek producentów
- w wyniku postępowania antysubwencyjnego Komisja lub Rada nakładają tzw. środki wyrównawcze
 - cła tymczasowe,
 - zobowiązania cenowe
 - cła wyrównawcze

Ochrona rynku UE

Safeguards Postępowania ochronne przed nadmiernym importem

- stosowane wówczas, gdy towar jest importowany na obszar UE
 - w takich ilościach
 - i/lub na takich warunkach,
 - że może to wyrządzić poważną szkodę producentom Wspólnoty
 - lub grozić jej wyrządzeniem
- przykłady:
 - ograniczenie okresu ważności dokumentów importowych,
 - zmiana zasad importu kwestionowanego towaru,
 - kontyngenty.

Ochrona rynku UE

Safeguards Postępowania ochronne przed nadmiernym importem

- Skargę przeciwko nadmiernemu importowi wnoszą państwa członkowskie.
- W krytycznych sytuacjach można również zastosować tymczasowy środek ochronny w postaci podwyższonego cła na maksimum 200 dni lub środek nadzoru nad importem.
- O stosowaniu środków ochronnych decyduje Komisja lub Rada na wniosek Komisji.

Ochrona rynku UE

Przeciwdziałanie barierom w handlu niezgodnym z porozumieniami międzynarodowymi

- regulowane rozporządzeniem Rady nr 3286/94 (Trade Barriers Regulation)
- umożliwia ono wsparcie przemysłu UE w wypadku stwierdzenia stosowania wobec producentów unijnych niezgodnych z porozumieniami międzynarodowymi barier w dostępie do rynków państw trzecich
- Decyzję o zastosowaniu odpowiednich środków podejmuje Rada na wniosek Komisji